

## Falduri

Ion Barbu

---

Somn mult, din plușuri. Vid în stal.  
Vegherea sticlei, drept cortină.  
Îndepărtat, ca-ntr-o odihnă  
Din membre limpezi, o cristal!

Sub mături, fluturi și urături  
Mort - chipul meu, pe crengi de gâturi,  
Un glas din ceruri cere: - Dacă  
Ai face-oglinzile să tacă?

Din somn, din stofă sar deștept,  
Smulg fierul scurt, îl duc la piept.  
La țărnul apelor de gală  
Strig hidra mea, chilocefală:

- Întemnițate William,  
Cast hidrofil, te așteptam  
Să treci, marea, din oglindă  
În luna frunții, să te-aprindă;

Student stufos, Bostonian,  
Cețoase Wilson William,  
Îți jur, ar face-o bună mină  
Spini șase-n pielea ta marină!

(De șase ori, în ape grele  
Sting fier aprins, până-n prăsele;  
Fulger cedat, just unghi normal,  
Cad reflectat, croiesc cristal.)

Piei, chip! Rămâi, cortină spartă,  
Pătrată Spanie pe-o hartă,  
Răpus, în mâini, pumnalul tras,  
În fund ursuz, de zahăr ars:

Valuri frânte, gemene,  
Ruptură de cremene,

Ce gând târziu mă suflă-acu?  
Să vântur nopții "Bu-hu-hu"  
Ca la un cântec, altădată?

Se toarce vorba, închegată,

Cutia-încet se-ncuie-n piept,  
În scrisul apei caut drept.